

stalo se účinným výše zmíněného ustanovení smlouvy, jehož doslov vylučuje každý nárok na provise přestoupivšího jednatele, ať pochází z jakékoliv jeho předešlé činnosti a důvodu.

Názor žalobců, že řečené ustanovení smlouvy o ztrátě provisi pro přestoupení ke konkurenci, je neplatné, protože se příčí dobrým mravům, uznati nelze, neboť i platné právo chrání zaměstnavatele proti nedovolené soutěži zaměstnance mimo jiné i tím způsobem, že obchody, ujednané zaměstnancem nedovoleně na vlastní účet, převádí na zaměstnavatele, pakli že to žádá, ve kterémžto případě také veškeré majetkové výhody z převedených obchodů případnou zaměstnavateli, třebas by i dospívaly po zrušení služebního poměru a byly založeny prací zaměstnancovou.

Poněvadž žaloba podle smlouvy není odůvodněna, právem ji první soud zamítl a proto bylo jeho rozsudek obnoviti.

Čís. 14433.

Arendátor zabraných nehnuteľností, ktorého arenda pominula v dôsledku skráteného prídeltu, uskutočneného vo forme kúpopredajnej, medzi vlastníkom a prídelfcom uzavrenej a štátnym pozemkovým úradom schválenej smluvy, má proti vlastníkovi práve taký nárok na odškodné za investície a meliorácie, ako by mal podľa náhradového zákona, keby bol arendované pozemky prevzal štátny pozemkový úrad.

(Rozh. zo 7. VI. 1935, Rv III 301/34.)

Žalobník domáhal sa žalobou zaplatenia dlžného arendovného od nehnuteľností, daných žalovanému do arendy. Proti tomuto nároku vzniesol žalovaný vzájomný žalobný nárok na náhradu hnojenia a investícií, pokiaľ mu pri skončení arendálneho pomeru neboly nahradené.

Súd prvej stolice uznal vzájomný žalobný nárok len dotyčne hnojív, o d v o l a c í súd uznal aj nárok na náhradu tých investícií, ktorých náhrada by žalovanému prislúchala, keby bol nehnuteľnosti prevzal štátny pozemkový úrad.

N a j v y š š í súd dovoláciu žiadosť žalobníka zamietol. D ô - v o d y :

Medzi stranami je nesporné, že listinou z 30. apríla 1922 na dobu 12 hospodárskych rokov na čiastku zabraného veľkostatku so súhlasom štátneho pozemkového úradu uzavrená arendálna smluva v dôsledku výpovedi tohoto úradu bola predčasne zrušená vyprázdnením celého predmetu arendy dňom 1. októbra roku 1926. Je nesporné, že štátny pozemkový úrad podľa k o n e č n é h o výsledku prevádzania pozemkovej reformy prevzal pre štát väčšiu čiastku predmetu arendy vo výmere 418 kat. jutár 199 siah, že menšia čiastka vo výmere 143 kat. jutár 478 siah poradom skráteného prídeltu kúpnopredajnou smluvou zo dňa 26. novembra 1926 bola so súhlasom štátneho pozemkového úradu odpredaná Jozefovi N., Ladislavovi N. a Jozefovi G., a je nesporné, že títo kupitelia kúpnu cenu 210.000 Kč zaplatili žalobníkovi. Je konečne nesporné, že štátny pozemkový úrad previedol oceňovacie pokračovanie

v smysle ustanovenia náhradového zákona a ostatných zákonných noriem prevádzania pozemkovej reformy len na ním skutočne prevzatej väčšej arendovaných nehnuteľností (418 kat. jutár 199 siah), že žalovaný ako bývalý arendátor len z tejto čiastky dostal od Štátneho pozemkového úradu nahradený náklad za strojené hnojivá v smysle ustanovení § 43a) náhrad. zák. (III. odst.) sumou 9.000 Kč a titulom meliorácií ďalšiu sumu 4.000 Kč, a konečne že dotvčne menšej čiastky, odpredanej Jozefovi N. a spol., nebolo prevedené Štátnym pozemkovým úradom oceňovacie pokračovanie a nebola z tejto čiastky predmetu arendy priznaná a vyplatená žalovanému titulom investícií alebo meliorácií žiadna náhrada.

Arendálna smluva bola ujednaná medzi spornými stranami so súhlasom Štátneho pozemkového úradu už za trvania záboru (30. apríla 1922) a to s výhradami, ktoré ustanovujú zákonné normy prevádzania pozemkovej reformy. Žalovaný v dôsledku tejto okolnosti musel síce počítať s predčasným zrušením arendy pred ukončením smluvenej arendálnej doby a nemôže podľa § 50 a) náhr. zák. v doslove novely č. 220/1922 Sb. z. a n. zo smluvy samej a na základe jej ustanovení odvodzovať odškodňovací nárok z dôvodu tohoto predčasného zrušenia, avšak nemožno mu upreť právo, aby ako arendátor zabraného veľkostatku neuplatňoval nárok na náhradu hodnoty ním vykonaných investícií a meliorácií, avšak len potiaľ a po tú výšku, pokiaľ a po akú výšku mu tento nárok priznávajú práve zákonné normy o prevádzaní pozemkovej reformy.

Tento nárok v súdenom prípade právom je uplatnený proti žalobníkovi, lebo — ako už bolo vyššie vyložené — čiastka predmetu arendy, odpredaná Jozefovi N. a spol., a na nej vykonané investície a meliorácie neboly predmetom oceňovacieho pokračovania, a keďže určenie kúpnej ceny aj pri skrátenom prúdele podliehalo schvaľovaciemu pokračovaniu Štátneho pozemkového úradu, žalobník určenou kúpnu cenou vo skutočnosti odškodnený bol celou prípustnou protihodnotou odpredaných nehnuteľností, zahrňujúcou však v sebe aj čiastku takého nákladu arendátora, ktorého náhradu pri neodpredanej prevzatej čiastke predmetu arendy Štátny pozemkový úrad žalovanému už uznal a vyplatil.

Odvolačí súd preto v súlade s ustanoveniami platného práva uznal vo svojom medzitýmnom rozsudku, že žalovaný má nárok na náhradu investícií a meliorácií vo všeobecnosti potiaľ, pokiaľ by byly bývaly tieto priznané žalovanému v prípade, keby bol prevzal štát aj čiastku arendovaných nehnuteľností, odpredaných Jozefovi N. a spoločníkom.

Čís. 14434.

Keď bola proti obciam alebo ústavom, uvedeným v čl. XI. zák. č. 123/1923 Sb. z. a n. navrhnutá exekúcia na hnutelné veci bez bližšieho označenia, treba exekúciu povoliť a teprve po jej výkone — ale ešte pred jeho schválením — dožiadať okresný úrad o prejav, či a pokiaľ je na zabavené hnutelnosti prípustná exekúcia bez ujmy verejných záujmov.

(Rozh. zo 7. VI. 1935, R IV 86/35.)